

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת אמור תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת אמור תשפ"ו – איך נפייס את בורא עולם? מלחמה שאינה פוסקת

הספר. יש שמה תמצות של 'דרך עץ החיים', פתח לנשמות להגיע לתיקון השלם, להדבק באבא שבשמים, להלחם את מלחמת היצר הפרטי והכללי, לבחור בטוב ולא ברע. יש שם התחדדות גדולה מאד להבין את המציאות ולעבוד את ה' באמת. וזה מה שה' רוצה – שנעבוד אותו באמת.

למה אני מתכוון? בן אדם היה יכול להיות בבית המקדש ולהקריב את הקרבנות והכל – והוא בכלל בראש שלו דברים שה' ירחם... אולי היה גם עובד עבודה זרה... היו כאלה שעבדו עבודה זרה בבית המקדש עצמו, רחמנא לצלן, או שהיה מושחת במדות או בכל מיני עניינים.

זאת אומרת שעבודת הקרבנות, עבודת בית המקדש וקיום תורה ומצוות – זה לא מספיק.

מי הבן אדם? מי זה הבן אדם הזה? מי הוא? מה הפנימיות שלו? הוא בן אדם טוב? הוא בן אדם רע? קודם כל, הוא עובד ה' או את היצר? מה מוליך אותו? מה מוליך אותו?! איך הוא בוחר? מה הוא רוצה?

הוא מצליח להתקרב לה'! ה' יתברך מקרב אותו? זה רק בהסתר פנים? הוא זוכה גם לגילוי פנים? זוכה לרוח הקודש? זוכה למשהו?

אם בן אדם עוסק בתורה לשמה, כן, אמר רבי מאיר: "זוֹכֵה לְדִבְרֵי הַרְבֵּה". חסידים היו אומרים: "אם עסקת בתורה – איפה הי' דברים הרבה שלך"?

רבנו הבעל שם טוב הקדוש והאהוב פתח את הדרך של החסידות כדי שבן אדם ימסור את נפשו לה' יתברך, את חייו לה' יתברך, הכל לה' יתברך. "בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ". כל מה שיחשוב, ידבר – הכל יהיה למען שמו באהבה. והוא הגיע למדרגות מופלאות שאי אפשר בכלל לדמיין של גילוי פנים, וגם אלה שבאו אחריו, תלמידיו, תלמידי תלמידיו, כל הרעבעים הקדושים במשך הרבה זמן גם הם זכו למדרגות עצומות.

לאט לאט זה נשכח, והכח הזה של החסידות ירד מאד. פה ושם נשאר קדושים מועטים, אבל זה כבר לא היה נחלת הכלל, שזו היתה מטרת בואו של הבעל שם טוב לעולם – לזכות את כל הנשמות.

והיום ה' יעזור וירחם עלינו, הדור היתום שלנו, כולנו צריכים ישועות עצומות וצריכים דרך, לחדש את הדרך לעבוד את ה'

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת אמור תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

ננסה קצת לעסוק ב'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו מנסים ללכת בה.

קודם כל, תמיד צריך לקרוא את הפרשה לפני ששומעים אותנו כדי שהדברים יהיו ברורים יותר, אז אני סומך עליכם.

הפרשה עוסקת בכל הציוויים שה' מצוה לכהנים, כל ההתנהגות שלהם, ההתנהלות שלהם בבית המקדש, וגם הקרבנות וגם הקרבנות של החגים, וגם העניין של העומר, כל מיני עניינים, ומה העונש שיקרה אם לא עושים את מה שאבא שבשמים מצוה, יתברך שמו. וזה מסתיים בענין של המקלל. זה בקיצור נמרץ תוכן הפרשה.

אותנו מעסיק איך נפייס את בורא עולם. זה מה שמעסיק אותנו, איך נפייס את בורא עולם. יתברך שמו נתן לנו את התורה – פשט, רמז, דרש וסוד. כבר היה בית ראשון, כבר היה בית שני, כבר אנחנו פה ברוך ה' בארץ ישראל – איך אנחנו נפייס אותו יתברך לקראת הגאולה השלמה? מה הוא מצפה מאתנו?

כשבית המקדש היה קיים היינו "ממלכת כהנים וגוי קדוש" וכל הציוויים של הקרבנות – 'קרבן מלשון קרבה, לקרב את הענף לשורש, לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים, את קודשא בריך הוא ושכינתיה ליחד, להעלות הניצוצות, להמתיק את הדינים – הכל היה... מפעל מופלא בית המקדש. הכל פלאי פלאות, מכל זווית שלא תסתכל.

ובעוונותינו נחרב הבית הראשון, נחרב הבית השני, ועם ישראל עדיין בגלות וסובל, סובל יסורים. ואיך נפייס את בורא עולם? ואיך נתקרב אליו? ואיך חלילה לא, חס ושלוש, לא נרגזו אותו, לא נעשה ההפך? כל זה הוא תמצות של 'דרך עץ החיים'?

אני תינוק שנשבה לשעבר. נולדתי בחוץ לארץ באיזה כפר בארגנטינה למשפחה לא דתית בדורות האחרונים. וה' יתברך היה תמיד עמי – אבל לא היתה הלכה, לא היתה תורה. עשינו ועושים הרבה מלחמות ובחירות כדי להתקרב אליו יתברך, לזכות ולזכות את עם ישראל.

הספר שלנו, 'דרך עץ החיים' – ספר קטן, אפשר להוריד אותו מהאתר בחינם – כל מי שיקרא את הספר הזה, יקח לו שעה וחצי, הוא כבר יהיה אדם אחר ממה שהיה לפני שקרא את

באמת, בכל מצב, בכל רגע, בכל ענין, בכל נסיון, בכל נפילה שלא תהיה, ושזו תהיה שוב מטרת חיינו – ולהיות זכים לשם שמים. זה דורש מהאדם מסירות נפש עשרים וארבע שעות כל החיים שלו, ביום ובלילה, פְּעֵת אֵישׁוֹן וְאֵעִירָהּ, ולא משנה מה עובר עליו – כל העולם הוא חומר גלם לעבודתו יתברך. אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש". אנחנו צריכים להיות קדושים ולהעלות הכל למען שמו באהבה, גם אם עכשיו אין קרבנות ואין בית מקדש ויש מה שיש – זה לא משנה.

"ושנתם לבניך", צריכים לזכות גם הבנים והנכדים והנינים. אומרים שצריך שלושה דורות כדי שתבוא הגאולה, זאת אומרת, לזכות. כבר ברוך ה' יש אנשים דור שלישי של עובדי ה' באמת, אז הגאולה בוא תבוא, בעזרת ה' שתבוא רק ברחמים, ושבאמת נפייס את ה' יתברך, שלא תבוא רק כמתנת חנם.

ובשביל לעשות את זה צריך עבודת ה' שלא פוסקת לרגע. האדם הוא מזבח, וכל מה שעובר עליו – הוא מקריב קרבנות לבורא יתברך, או חלילה לסטרא אחרא, "זֶה לְעֵמֶת זֶה". וזה קל להגיד, וזה לא קל לחיות את זה, לא קל, בכל נסיון לראות את נקודת האמת ולמסור על זה את הנפש כדי לשמח את בורא עולם, ולא לתת ליצר הרע לתפוס אותך – הפרטי והכללי, כי יש יצר כללי שהוא נלחם נגד הקדושה. זה לא דבר קל בכלל!

צריך ללמוד, להתמיד בלימוד הזה – ולהתמיד בקיום של הלימוד הזה. צריך לעשות את העבודה הזאת של הבירור בין טוב לרע, הדבקות שלא פוסקת, התשובה שלא פוסקת, החשבון נפש שלא פוסק, ו"כִּי יִפְלְאֵתִי קִמְתִּי", ולתקן את המחשבה, דיבור ומעשה והרגשות והדמיונות והרצונות, לתקן את כל הפנימיות של האדם – ואז הוא עולה תמימה לה'.

וזה ודאי עושה נחת רוח ובוודאי ממתיק את הדינים, ובוודאי מקרב את הגאולה, ובוודאי כל אחד יכול להגיע לזה, כל אחד בדרגתו שלו: מי שצריך לזכות להיות קדוש עליון, בעל השגות ומדרגות, יזכה, ומי שלא – לא נורא, העיקר שהעבודה שלו תהיה סולת נקיה. מאיזו דרגה שהוא נמצא, איש פשוט, אשה פשוטה, ילד, זקן, זה לא משנה – תתחיל לעבוד לפי 'דרך עץ החיים', תהיה רציני בזה, תמסור על זה את הנפש – וה' יפתח לך, תזדכך. לא יהיה קל, לא. נסיונות? כן, כל החיים הם נסיונות. עד הרגע האחרון שבו אדם פה יש נסיונות. אבל בכל פעם ופעם, בעזרת ה' תעמוד בנסיונות ותעלה את הניצוצות, ולא הפוך.

כל המערך הזה שה' יתברך ציוה עלינו בתורה הקדושה, כשבזמן בית המקדש יש בית המקדש ויש את כל המעשים שצריך לעשות בבית המקדש – זה לא הספיק כדי שלא תסתלק השכינה מישראל ושעם ישראל לא ילך לגלות. זה לא הספיק. לימוד תורה, זה לא הספיק. שום דבר מכל ההשתדלויות שעם ישראל עשה ועשה ועושה – לא הספיק. באו הקטרוגים והעונשים החמורים והסתלקות השכינה, שלה' יתברך זה צער גדול מאד כל אלה – להעניש את הבנים.

והשכינה סובלת בגלות. השכינה זה לא איזה רעיון מופשט, היא סובלת. אדם להבדיל יודע מה זה סבל אם חסר לו משהו, אם כואב לו משהו – זה רק משהו של המשוה של הסבל של השכינה הקדושה שלא זוכה להתיחד עם בעלה, קודשא בריך הוא.

וצריך משהו, צריך דרך שתלבש בכל הדרכים הקדושות שתעסיק את האדם עשרים וארבע שעות, תחזיק אותו – ולא תתן לו ללכת לתהום, והוא לא יתן שיגנבו לו את הנשמה, לא יתן שיטמאו אותו והוא ישאר ככה! לא יתן שיחליפו לו את המוחין, יטמאו לו את המוחין, יכניסו לו דברים לא נכונים – בְּפֶרֶט, בְּכֻלָּל, בגשמיות, ברוחניות.

וזו המטרה. וזו ההכנה של הנשמות לקראת הגאולה – לתת את המכה הטובה כדי שכשכבר נזכה, בעזרת ה' כשיבוא בית המקדש השלישי – "ישמח ה' במעשיו", ולא רק מפני שהוא יקח לנו את היצר סוף סוף, אלא בגלל שנלחמנו. נלחמנו! נלחמנו למען שמו! נלחמנו לקיים את התורה. ידענו להפריד בין עיקר לתפל.

דוגמא: בן אדם עכשיו יושב בגאונות, לומד איזו סוגיה בהלכה, לא משנה באיזו הלכה, והוא מרגיש 'וואו!', מבסוט, יש לו קדושה. יוצא החוצה מבית המדרש – ה' ירחם, בשניה אחת הוא נופל, ה' יעזור... חורבן.

אתם מבינים מה אני אומר? אז אדם צריך להיות מוגן בכל מקום, ולהלחם בכל מקום, ולהיות קדוש בכל מקום, ולדעת מה עומד לפניו בכל מקום. וזו מלחמה קשה מאד מאד מאד, שלא פוסקת. אל תרמו את עצמכם. אל תחשבו שאפשר "להמלט בית המלך" – אי אפשר. צריך להיות קדושים ולשמור על זה. וזה לא פשוט בכלל.

אבל זו הכוונה של 'דרך עץ החיים'. ומי שמתחבר לזה ועוסק בזה – הוא יראה תוצאות. ככל שהוא ישקיע, ככה יראה תוצאות, ולא יוכלו לגנוב אותו ולטמא לו את לימוד התורה, ויבנה סוכה ואחר כך מי יודע כשהוא יושב בסוכה על מה הוא חושב, מה הוא עושה. והכל מעורבב, מערבבים את הקדושה עם הסטרא אחרא והכל עיסה אחת – זה צריך להפסק ועל זה צריך למסור את הנפש.

והתמדה. התמדה כל הזמן. גם כשבן אדם ישן, אם מנסים אותו בשינה – הוא ילחם כמו אריה! מבינים? אין לנו ברירה. זו השתדלות. תוצאות בידי שמים. לא להתגאות. אסור להתגאות. אפשר להיות שמח על הצלחה, אבל לא להתגאות.

והדבר הזה, זה מה שצריך. אם זה היה, בית המקדש כבר היה קיים, לא היה נחרב, לא היה נחרב. אנחנו רואים איך הסטרא אחרא הפרטית והכללית השתלטה על הדורות של בית מקדש ראשון עם העבירות החמורות ואחר כך בית שני עם שנאת חנם. וגם היום אנחנו רואים את כל הפגמים שצריך לתקן בפרט ובכלל ובכל פינה ופינה. ואל תחשבו שה' ותרן, כי הוא לא מוותר. הוא מצפה מכולנו את המקסימום, זה מה שאני מנסה להגיד – את המקסימום.

אבל אנשים באים לפעמים שואלים אותי: 'מה אני צריך לתקן במיוחד?' אני אומר: 'אדוני, אתה במלחמה. אתה חייל במלחמה. מה אתה צריך לתקן במיוחד? הכל, כל הזמן. תזהר, אולי האויב בא מפה, אולי הוא בא משם, אולי הוא יפתיע אותך מפה, אולי משם. חייל! תהיה חייל. תהיה עם כל הערנות שלך' – זה מה שצריך.

וזה לא פשוט. ויש הרבה רעשי רקע כמו שאומרים, הרבה דעות כוזבות, הרבה ערבובים בין קדושה לסטרא אחרא, שבו אדם כדי שיהיה זך צריך לעבוד קשה מאד, מאד, בלי הפסקה. מאז שאני נולדתי לא היה לי שום רגע של הפסקה של בירורים. גם כשהייתי ילד בגלות והייתי תינוק שנשבה – חיפשתי התקרבות לה', מה אמת מה השקר, כל הזמן. הנשמה ככה. זה משמים. ואני רואה בזה ברכה.

אני רואה אנשים שמתחילים ב'דרך עץ החיים' – החיים שלהם משתנים לחלוטין, לטובה, הופכים להיות עובדי ה' באמת. גם אם הם לומדים תורה באותו זמן או הם בבית, לא משנה מה הם עושים – יש להם את הכלים לברור את המציאות, להלחם, לא לוותר, לא לוותר אף פעם.

וזה מביא את הקרבה לה' יתברך, כי ה' רוצה את הלב. אהה, ככה כתוב. לא רק המוח, לא רק הדיבורים, לא רק הפלפולים –

נשמות הצדיקים מתעברות בו, אומר האר"י הקדוש. יש סיעתא דשמיא.

עכשיו הזמן הולך ואוזל, מבחינת זה שאנחנו מתקרבים לגאולה השלמה. אף אחד לא יודע מתי ולא איך, אבל מריחים את זה במציאות, שהמציאות לא פשוטה בכלל. וצריך להתאמץ מאד, מאד. יש לך בעיה של שלום בית? תעשי שלום בית עם בעלך למען שמו יתברך. כן? תבנו את הילדים, שאם הילד הולך לבית הספר או לתלמוד תורה או לא יודע לאיפה – שלא יבוא מישהו יגנוב לו את הנשמה כי אין לו את הכלים, כי הוא לא מבין את המלחמה, כי אף אחד לא לימד אותו, כי הוא לא שמע כלום, אף אחד לא לימד אותו...

עכשיו יש את 'דרך עץ החיים'. כל אחד יכול ללמוד וללמד את הבן שלו ולהציל אותו! לתת לו כלים לבחור, לבחור את המציאות, להבין מה לא טוב, מה לא טוב.

גם תינוק שנשבה – בדברים מסוימים, מה שהוא מרגיש בלב שלו, הוא ידע לבחור בין טוב לרע, לפי הדרגה שלו, מה שהוא הבין. שם גם ניסו אותו: האם הוא יהיה בן אדם רשע? הוא יהיה בן אדם טוב? יפגע בזולת, או ההפך? ברור. בחירה יש כל הזמן. ברגע שיש את התורה אז הבחירה ברורה יותר.

זה מה שחשוב – הפנימיות שלך! מה עם הפנימיות שלך? זה מה שחשוב. אחד בא לבית המקדש, ונראה ככה... אחד בא לבית המקדש, וה' יתברך שמח בו. מה ההבדל? זה הביא קרבן, ההוא הביא קרבן. ההבדל: הפנימיות שלו, המעשים שלו, מה טיב העבודה שהוא עובד את ה'! מה הדרגה שבה הוא עובד את ה'! אי אפשר לרמות, אתם יודעים. לעשות הצגות בן אדם יכול, אבל לרמות את השמים אי אפשר.

אז זה מה שאבא שבשמים רוצה – את העבודה הנקיה, הזכה, הטהורה, הקדושה, קודש הקדשים! זה מה שהוא רוצה. לא 'בערך', 'ככה-ככה'. בסדר, יש אנשים שהם ככה, לא באנו לקטרג עליהם, אבל זו לא מטרה. המטרה היא קודש הקדשים – פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב! זה מה שבשמים דורש. ואפשר להגיע לזה.

אם בן אדם מתבונן על בית המקדש, מדמיין לעצמו את בית המקדש, איזה מעמד אלקי היה שם – זה יכול לקדש אותו ולטהר אותו. אבל הוא צריך לעשות את העבודה, ואז הקרבנות פועלים.

ואם עבודת הקרבנות הפכה להיות משהו טכני, והיה פער בין עבודת הקרבנות לבין בני האדם שלא התקדשו באמת ולא עשו לשם שמים ומסרו את עצמם לרע והתחילו לעשות דברים לא בסדר – נחרב הבית, הסתלקה שכינה, רבותי.

בשביל זה אנחנו בגלות אלפיים שנה – כדי שהפעם נעשה תשובה באמת. תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א. כבר דיברנו על זה, אז אני לא אחזור על זה כרגע.

יהי רצון שכולנו נזכה לעבוד את ה' יתברך באמת וללמוד את התורה באמת ולקדש את העולם, לקדש את עצמנו, לתקן עולם במלכות שד"י! ובא לציון גואל במהרה ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכל טוב סלה.

ועכשיו ספירת העומר – זמן לתקן את המדות!

לחיים! לחיים! לחיים!

רוצה את הלב. מה הלב שלך, מה יש בלב שלך? בוא נבדוק מה יש שמה: הלב זך? או שיש כל מיני אלהים אחרים בלב שלך? מי מוליך אותך? לאן מוליך אותך? איפה אתה מקושר למעלה? את מי אתה עובד? אתה באמת עובד את ה' יתברך, או לא? או לפעמים כן ולפעמים לא, רחמנא לצלן? אתה עושה תשובה על כל טעות שאתה עושה? אתה באמת מצטער, ומקבל על עצמך, ומשנה? ומוכן לקרב הבא? כי הוא יבוא עוד פעם. הוא לא מפסיק. תהיה מוכן לקרב הבא! תעשה גדרות, תעשה תחבולות, "בְּתַחְבּוּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה" – זה מה שחשוב.

מרגע שפגשתי את התורה הקדושה חיפשתי: איפה התיקון? מה התיקון? איך מתקנים? צריך לתקן את עצמי. צריך לתקן את העולם. מה ה' רוצה? איך נעשה את זה? איך נעשה את זה?! במה זה תלוי? בתורה ומצוות? בתיקון המדות? – זה תלוי בהכל, הכל ביחד – מפת הקרב, מי נגד מי, ואיך להלחם, בגלל שהוא טורף את האדם בשניה אחת.

הוא טורף אותו. בן אדם רוצה לשבת להתבודד, להדבק בה', לעשות "שְׁוִיִּיתִי ה'", ופתאום הוא בא ומשגע אותו עם מחשבות, לא נותן לו להתרכז. זו מלחמה. ככל שאדם רוצה יותר להתקרב לאבא שבשמים, זו מלחמה גדולה יותר, רצינית יותר. וככל שהוא קדוש יותר – הסטרא אחרא מחפשת יותר לטרוף אותו.

ואם בן אדם זוכה לגילוי פנים מהשמים, אז יש לו נסיונות שיש לקדושים שזכו לזה. זה נוסף על הנסיונות הרגילים, נסיונות בשמים – כמו שמביא הרמח"ל הקדוש, שאלה שרצו לשאוף לנבואה היו צריכים הדרכה, כי אם לא היו מפילים אותם חבל על הזמן, הסטרא אחרא היתה מתגלה אליהם ומטשטשת אותם ומשגעת אותם. לכן אמרו הרבה אנשים 'לא, אל תעסוק בקבלה, שלא תשתגע'. מכל דבר אפשר להשתגע, לא רק מלימוד קבלה. מכל דבר אפשר להשתגע, גם מלא ללמוד.

מה הפתרון? 'דרך עץ החיים', זה הפתרון. בכל רגע ורגע תהיה ב'הקפון', תעשה את הברירה.

אתה לומד קבלה ואתה צדיק? או שאתה לומד קבלה ואתה פוגם, חס ושלום? למשל. זו דוגמא קטנה. אז מה תעשה? יש לך חיות מהקבלה, איזה יופי, ומה אתה עושה עם שאר הדברים? אתה מתקן אותם, או שלא אכפת לך? אה, לא אכפת לך? אם לא אכפת לך – אתה בבעיה.

ככה. צריך שיהיה אכפת. מכל כתם קטן שיש בבגד הרוחני צריך שיהיה אכפת. צריך לעשות על זה את עבודת הנקיון. תקראו 'מסילת ישרים' – מדת הנקיון'. מבינים?

והעיקר, העיקר זה המעשה. העיקר שבן אדם באמת ישנה ויתקן, לא שיהיה איזה 'תקליטור' שיודע הכל, אבל מה עם מעשיו? מה עם פנימיותו? באמת הוא דבוק בה'? באמת הוא חייל של ה' או משהו אחר...?

ולכן כשאני קורא את הפרשה, "אָמַר", "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים", ואני גם כהן ברוך ה', אני חושב: וואו... וואו, צריך להזהר מטומאה בבית המקדש – ומה עם הטומאה של הגאווה והטומאה של השגיונות והתאוות והדברים הלא נעימים, מה עם זה? אסור שתהיה מחשבת פיגול – טוב, מה עם המחשבות האחרות? מבינים?

זאת אומרת, בתורה יש את כל הציוויים ההלכתיים, פלא פלאים – אבל איפה אתה? איפה האדם שמקיים את הדברים האלה? שמה צריך בניה עצומה גדולה מאד. ואז ה' יתברך יעזור לו. איך אני יודע? "בָּא לְטָהֵר – מְסִיעֵין אוֹתוֹ". "בָּא לְטָמֵא – פּוֹתְחִין לוֹ". פתחו לנו... פתחו לנו, 'קדימה, לגלות'. החריבו את הבית פעמיים, לגלות. פתחו לנו. אתם רוצים להיטמא? שמה אצל האומות, תלכו. אה, אתם רוצים להתקדש?! – נסייע לכם.

מתוך נפשי – מספיק עם השקר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ב אייר תשפ"ו

- א. אתה חושב שאתה מומחה במלחמת היצר הרע? אולי אתה משלה את עצמך? כל הזמן צצות טעויות בקריאת מפת הקרב. וה' ית' מצילנו מידם.
- ב. כאשר נפקחות העינים ובס"ד האדם מבין היטב את מפת הקרב של היצר הרע הפרטי וכללי – הוא מחויב לזהירות עליונה! אך אל דאגה, בס"ד הקדושה האמתית תנצח.
- ג. אם אתה מרמה את כל סובביך, היה בטוח שאתה מרמה קודם כל את עצמך!
- ד. שאל תמיד 'איפה המלכודת'?
- ה. צריך לרחם על הבריות – אך לא להנזק מהם.
- ו. אם אדם משקר שוב ושוב – הזהר ממנו.
- ז. אהבה מעוררת אהבה. שנאה מעוררת שנאה.
- ח. עדיף להחשב 'פראייר' מאשר להיות רשע.
- ט. אל תמהר. בדוק היטב איפה המלכודת.
- י. ישנם פרחים ובעלי חיים שהיופי החיצוני שלהם מסתיר את הארס שבתוכם.
- יא. אתה צריך 'קוי הגנה' בנפש. ואם הם נפרצו, בדוק מיד כיצד. ותקן זאת.
- יב. לאן מוליכה הדרך שבה אתה הולך?
- יג. דע לסלוח! הרי אתה רוצה שגם לך יסלחו.
- יד. פגיעה באמון – קשה לתיקון.
- טו. מדוע לא הולכים בדרך ה'?! מדוע?!
- טז. יש ילדים שדורשים מההורים שיכבדו אותם. ומה עם כיבוד הורים...?!
- יז. מטרת הסטרא אחרא היא החרבת העולם. מטרת הקדושה: תיקון עולם במלכות שד"י.
- יח. לפעמים הבחירה בטוב קשה, כי האדם שקוע עמוק בבוץ של יצר הרע. ובכל זאת, האדם אינו אנוס – יש לו בחירה חפשית ואחריות אישית!
- יט. בבית דין של מעלה – השקר לא תופס.
- כ. לעתים הדבר הטוב, החכם והנבון הוא לשמור מרחק.
- כא. כדי להיות בני חורין ברוחניות חייבים להיות בני חורין בגשמיות.
- כב. הזיוף משכנע רק באופן זמני.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.